

หลักคำสอนเรื่อง

# หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ สำหรับสังคมที่สงบสุข

THE DOCTRINE OF THE LAWS OF DIVINE ESTABLISHMENT

© มีนาคม 2009

## คำนำ

จากเวลากว่า 50 ปีที่ ศาสตราจารย์ อาร์. บี. ริม จูเนียร์ (อาจารย์บ็อบ) ได้สอนหลักคำสอนพระคัมภีร์ เรามีระบบหลักคำสอนพระคัมภีร์ซึ่งถูกถ่ายทอดออกมาในรูปแบบ เทป ซีดี และ ดีวีดี และ หนังสือมากกว่า 50 เล่ม ซึ่งสอนเกี่ยวกับวิถีชีวิตคริสเตียน นอกจากนี้แล้ว หลักคำสอนพระคัมภีร์ถูกจัดตามแต่ละวิชามากกว่า 500 วิชา เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ ศิษยาภิบาล-ผู้สอนพระคัมภีร์ ในการเรียนการสอนหลักคำสอนพระคัมภีร์แก่คริสตจักรท้องถิ่นที่เขาต้องรับผิดชอบ

หลักคำสอนพระคัมภีร์เหล่านี้มีไว้เฉพาะศิษยาภิบาล นักประกาศ และมิชชันนารีที่อยู่ภายใต้พันธกิจการสั่งสอนของอาจารย์บ็อบ ผู้ซึ่งมีความคุ้นเคยกับการสั่งสอนของท่านแล้ว (เช่น จากหนังสือแปล) เพราะฉะนั้น ทางพันธกิจจึงไม่อนุญาตให้แจกจ่ายหนังสือเล่มนี้ต่อผู้อื่น ไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตาม

## สารบัญ

- A. คำจำกัดความและการอธิบายสั้นๆ
- B. หลักการและกฎหมายต่างๆ ภายใต้อำนาจที่พระเจ้าทรงตั้งไว้
  1. ความคิดเสรีในการตัดสินใจ (Volition)
  2. สถาบันสมรส (Marriage)
  3. สถาบันครอบครัว (Family)
  4. ประเทศชาติ (Nation)
- C. หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ เป็นรากฐานของเสรีภาพ
- D. หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ และการประกาศพระกิตติคุณ
- E. หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ และผู้เชื่อในพระคริสต์
- F. หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ และการตีสอนประเทศ
- G. หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ และสิทธิอำนาจ
- H. หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ และการทหาร
- I. ความสัมพันธ์ระหว่างหลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ และศีลธรรม
- J. ความรับผิดชอบของคริสเตียนต่อสถาบัน

## A. คำจำกัดความและการอธิบายสั้นๆ

1. พระเจ้าทรงสถาปนาทฤษฎีสัญญาบัตรหลายประการไว้ ซึ่งรับรองว่ามนุษย์ชาติจะไม่ทำลายตนเอง และมนุษย์จะมีเสรีภาพในการดำรงชีวิต อย่างไรก็ตาม ทุกครั้งที่กลุ่มคน สังคม หรือประเทศชาติจะละเมิดต่อหลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ ก็เป็นการก่ออนาธิปไตยขึ้น (anarchy) คือ จะมีสุญญากาศในบ้านเมือง และสังคมที่ไร้กฎและระบบระเบียบ
2. หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้สำหรับสังคมที่สงบสุขได้รับรองว่าจะมีสิ่งแวดล้อมซึ่งแต่ละบุคคลจะสามารถใช้ความคิดเสรีในการตัดสินใจ (volition) ในการเลือกที่จะกระทำตามหรือปฏิเสธแผนการของพระเจ้า และโดยไม่ถูกบีบบังคับหรือข่มเหงจากผู้ที่ไม่เห็นด้วย
3. หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ มีไว้สำหรับทั้งผู้เชื่อ และผู้ที่ไม่เชื่อในพระเยซูคริสต์
4. หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ มีทุกยุคสมัยในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ (ยกเว้นในสวนเอเดน) มีการเปลี่ยนแปลงในกฎบางประเด็นสำหรับบางยุคสมัย เพื่อที่จะเป็นการแก้คดีอุทธรณ์ของชาตानเฉพาะจุด
5. หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ มีอิทธิพลอย่างโดยตรงต่อเสรีภาพ อารยธรรม สิทธิอำนาจ การประกาศพระกิตติคุณแห่งพระเยซูคริสต์ การเติบโตฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อ และการเอาตัวรอดของมนุษยชาติ
6. หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ ได้จำกัดความหมายของอิสรภาพ อิสรภาพนั้นคือการมีชีวิตที่ประกอบด้วยสามปัจจัยจำเป็นดังต่อไปนี้ ได้แก่
  - i. การมีความเป็นส่วนตัว (privacy)
  - ii. สิทธิในการครอบครองทรัพย์สินสมบัติ (the right to own property)
  - iii. การมีระบบสิทธิอำนาจในการคุ้มครอง (a system of authority)
7. พระเจ้าทรงตั้งระบบสิทธิอำนาจในสังคมเพื่อปกป้องและรักษาอิสรภาพ ไม่มีระบบ องค์กร หรือสถาบันใดๆ ในสังคมที่สามารถนำอิสรภาพมาถึงคนที่อยู่ภายใต้ระบบนั้นได้โดยที่ปราศจากระบบสิทธิอำนาจ

8. เพราะฉะนั้น พระเจ้าทรงตั้งสถาบันของพระองค์ไว้ 4 สถาบัน (4 Divine Institutions) ซึ่งได้นำอิสรภาพมายังมนุษย์ผ่านหลักการและกฎหมายต่าง ๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับแต่ละสถาบัน

สถาบัน		ผู้ที่มีพระเจ้าทรงมอบสิทธิอำนาจ
1.	ส่วนบุคคล (individual)	ความคิดเสรีในการตัดสินใจ (volition)
2.	สถาบันสมรส (marriage)	สามี (husband)
3.	ครอบครัว (family)	บิดามารดา (parents)
4.	ประเทศชาติ (nation)	รัฐบาล (government)

9. การมีอิสรภาพในสังคมจะทำให้ทุกคนได้รับโอกาสที่จะชนะ หรือล้มเหลว ขึ้นอยู่กับความคิดเสรีในการตัดสินใจของตนเอง

10. พระเจ้ายังทรงตั้งกฎต่าง ๆ ไว้สำหรับทูตสวรรค์และประชาชาติ ซึ่งถูกสร้างขึ้นมาเป็นองค์ประกอบในการแก้คดีุทธธรรมของชาตान

## **B. หลักการและกฎหมายต่าง ๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ ภายใต้ 4 สถาบันที่พระเจ้าทรงตั้งไว้**

### **1. ความคิดเสรีในการตัดสินใจ (Volition)**

1. ความคิดเสรีในการตัดสินใจ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของจิตใจของมนุษย์ จำเป็นต้องอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่รับรองเสรีภาพและความเป็นส่วนตัวถึงจะปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เสรีภาพและความเป็นส่วนตัวต้องอยู่คู่กันเสมอ

2. เนื่องจากความคิดเสรีในการตัดสินใจเป็นส่วนหนึ่งของจิตใจ ซึ่งตามองไม่เห็น เราจึงมีความเป็นส่วนตัวในการใช้ความคิด ในการตัดสินใจ และในความสัมพันธ์ระหว่างผู้เชื่อกับพระเจ้า

3. มนุษย์ทุกคนที่มีสมองปกติจะต้องใช้ความคิดเสรีในการตัดสินใจ ณ เวลาที่สำนึกว่ามีพระเจ้า (God-consciousness) เป็นเวลาที่มนุษย์ต้องตัดสินใจที่จะแสวงหาพระเจ้าและน้ำพระทัยของพระองค์ (positive volition at God consciousness) หรือไม่ก็ปฏิเสธพระองค์ (negative volition at God consciousness) ทุกคนที่ตอบสนองด้วย positive volition จะได้รับโอกาสที่จะฟัง (หรืออ่าน) พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ เพื่อว่าเขาจะสามารถใช้ความคิดเสรีในการ

ตัดสินใจที่จะเชื่อในพระองค์ในฐานะเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของตน (positive volition at Gospel hearing) หรือไม่ก็ปฏิเสธพระองค์ (negative volition at Gospel hearing) เพราะเหตุนี้มี หลาย คนในโลกที่เชื่อในพระเจ้าพระผู้ทรงสร้าง แต่ปฏิเสธพระเยซูคริสต์ในฐานะเป็นพระผู้ช่วยให้รอด ของตน

4. ถึงแม้ว่ารัฐบาล สังคม หรือครอบครัวจะพยายามห้ามคนไม่ให้เชื่อในพระเยซูคริสต์ แต่การมี เสรีภาพและความเป็นส่วนตัวภายในจิตใจได้รับรองว่า คนที่มี positive volition จะสามารถรับ ความรอด และต่อฝายวิญญาณได้ อื่นๆ ถึงแม้ว่าอาจมีบางประเทศที่ละเมิดต่อหลักการและ กฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ แต่นั่นไม่ได้เป็นอุปสรรคในการนำพระกิตติคุณหรือ หลักคำสอนพระคัมภีร์แก่ผู้ที่สนใจ (ด้วยว่า ในการนำพระกิตติคุณ หรือหลักคำสอนพระคัมภีร์ ถึงคนนั้น “ไม่มีอะไรที่ยากสำหรับพระเจ้า”! )

5. มนุษย์ไม่ได้เกิดมาบนโลกนี้อย่างเท่าเทียมกัน

i. ไอ.คิว. รูปร่างหน้าตา ผิวพรรณ เพศ ฐานะ และสิ่งแวดล้อม เป็นปัจจัยที่รับรองว่า ทุกคนมีความแตกต่างกัน

ii. มีสิ่งเดียวที่เหมือนกัน คือ ความคิดเสรีในการตัดสินใจ ซึ่งทุกคนจะใช้ในการเลือกที่จะ ประสบความสำเร็จ หรือ ที่จะล้มเหลว ทั้งทางฝ่ายโลก และฝ่ายวิญญาณ

iii. ในสวรรค์ก็ไม่มี ความเท่าเทียมกันเช่นกัน เช่น ทูตสวรรค์มีรูปร่าง ยศ และตำแหน่งที่ไม่เหมือนกัน (ดู The Doctrine of the Angelic Hierarchy) ผู้เชื่อที่กระทำตามแผนการของพระเจ้าจะได้รับรางวัลและสิทธิพิเศษซึ่งผู้เชื่ออื่นจะไม่ได้รับ (ดู The Doctrine of Crowns และ The Doctrine of the Judgment Seat of Christ)

6. ประเทศใดที่ยอมรับหลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ ได้ส่งเสริมหลักการ “เสรีภาพในการที่จะประสบความสำเร็จ เสรีภาพในการที่จะล้มเหลว” (freedom to succeed, freedom to fail) ประเทศที่สนับสนุนนโยบายแบบสังคมนิยม (หรือ คอมมิวนิสต์) กำลังลงโทษผู้ที่ประสบความสำเร็จ และให้รางวัลแก่คนที่ล้มเหลว (เช่น โดยเก็บภาษีสูงจาก นายทุนที่ทำรายได้ดี แล้วแจกจ่ายแก่คนรายได้น้อยผ่านระบบสวัสดิการต่างๆ) รัฐบาลที่ยุติธรรม จะส่งเสริมให้ทุกคนต้องรับผิดชอบชีวิตของตน (2 เธสะโลนิกา 3:8, 10) ยกเว้นผู้ที่ไม่อาจช่วยเหลือตนเองได้ เช่น เด็กกำพร้าและแม่หม้าย (เฉลยธรรมบัญญัติ 26:12) (ดู The Doctrine of Taxation)

7. ผู้เชื่อจะต้องปฏิบัติตามหลักการและกฎทั้งสองระบบ ได้แก่ หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้สำหรับสังคมที่สงบสุข และ **หลักแห่งเกียรติยศภายในพระราชวงศ์ของพระเจ้า (the Royal Family Honor Code)** อันเป็นหลักการและกฎบัญญัติที่พระเจ้าทรง

ตั้งไว้เฉพาะผู้เชื่อในยุคริสตจักร ผู้เชื่อที่สามารถดำเนินชีวิตตามทั้งสองอย่างนี้มีคุณธรรมมาก มีความสามารถในการที่จะรับพระพรจากพระเจ้าใน ทุกสถานการณ์ เป็นต่อพระพรต่อทั้ง คนที่อยู่ใกล้ตัว และ สังคม (blessing by association) มีอิทธิพลต่อประวัติศาสตร์ (impact on history) และจะถวายเกียรติแด่พระเจ้าอย่างสูง

## 2. สถาบันสมรส (Marriage)

1. ความมั่นคงในมนุษยชาติ และในประเทศแต่ละประเทศขึ้นอยู่กับความมั่นคงภายในสถาบันสมรส หลักการนี้จะเห็นได้ชัดในประเทศแกนนำของพระเจ้า ซึ่งทั้งพระคัมภีร์และประวัติศาสตร์ ได้สอนว่า การทำลายสถาบันสมรส (ซึ่งเป็นการทำลายสถาบันครอบครัวด้วย) เป็นการทำลาย สังคมและความเป็นเอกราชของประเทศ

2. สถาบันสมรสเป็นองค์กรแรกในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ (องค์กร คือ การรวมสองคนขึ้นไป มีระบบสิทธิอำนาจ และมีจุดประสงค์) และเป็นองค์กรพื้นฐานของมนุษยชาติ

3. สถาบันสมรสมีไว้สำหรับทั้งผู้เชื่อและผู้ที่ไม่เชื่อ แม้แต่ผู้ที่ไม่เชื่อสามารถมีความสุขชั่วคราวในโลกนี้ (temporal happiness) หากเขาได้เลือกคู่สมรสที่ถูกต้อง แล้วมีชีวิตสมรสตามหลักการที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้สำหรับสถาบันสมรส

“เจ้าจงอยู่กับฉันด้วยความชื่นชมยินดีกับภรรยาซึ่งเจ้ารักตลอดปีเดือนแห่งชีวิตอนิจจัง ของเจ้า ซึ่งพระองค์ได้ทรงประทานให้แก่เจ้าภายใต้ดวงอาทิตย์ ตลอดปีเดือนอนิจจัง ของเจ้า ด้วยว่านั่นเป็นส่วนในชีวิตและในการทำงานของเจ้า ซึ่งเจ้าได้ออกแรงกระทำ ภายใต้ดวงอาทิตย์” (ปัญญาจารย์ 9:9)

4. หลักการสมรสได้ปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์นอกสถาบันสมรส เช่น การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การล่วงประเวณี การมีใคร่ในเพศเดียวกัน เป็นต้น

5. ซาตานมักจะสนับสนุนกิจการและแนวโน้มของสังคมซึ่งโจมตีสถาบันสมรส ด้วยว่ามันมีเป้าหมายที่จะทำให้ประเทศแกนนำของพระเจ้าเสียความมั่นคง และมันสามารถตั้งข้อกล่าวหาในคดีอุทธรณ์ ว่าสิ่งที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้เป็นสิ่งที่บกพร่อง (ดู บทเรียน *เอเฟซัส 5:22-29 การวิเคราะห์โดย แมคซ์ ไคลน์*)

6. i. สำหรับผู้เชื่อ การล้มเหลวในชีวิตสมรสเป็นผลลัพธ์ และเป็นสิ่งที่บ่งบอกว่าพวกเขา กำลังล้มเหลวในชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน

ii. ถึงแม้ว่าสามีภรรยาอาจไม่สามารถมีชีวิตสมรสที่สมบูรณ์แบบ แต่สถาบันสมรสซึ่ง พระเจ้าทรงตั้งไว้ นั้นยังเป็นสิ่งที่สมบูรณ์แบบ

7. ในสถาบันสมรส ฝ่ายสามีได้รับสิทธิอำนาจทั้งสิ้น ภรรยาจึงได้รับคำสั่งให้เชื่อฟังสามี ส่วน สามีได้รับคำบัญชาที่จะรักภรรยาเหมือน “พระคริสต์ทรงรักคริสตจักร”

i. ภรรยาที่ตัดสินใจและยอมรับที่จะแต่งงานกับผู้ชายจะต้องยอมรับที่จะอยู่ภายใต้สิทธิ อำนาจของเขาตลอดจนวันตาย

ii. ผู้หญิงจึงไม่มีข้อแก้ตัวที่จะบ่น หรือว่ากล่าวสามี ฝ่ายภรรยาจะต้องเข้าใจว่าไม่มีผู้ชาย ที่จะดีพร้อม คิดด้วยเหตุผล และสามารถเข้าใจความรู้สึกและความต้องการของผู้หญิงเสมอ

iii. ภรรยาไม่สามารถมีความสุขในชีวิตสมรสได้จนกว่าเขาจะยอมรับว่าสามีเป็นหัวหน้า ของตน

iv. ข้อพระคัมภีร์ที่สนับสนุน :

“ฝ่ายภรรยาจงยอมฟังสามีของตนเหมือนยอมฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า... ฝ่ายสามี ก็จงรักภรรยาของตน เหมือนอย่างที่พระคริสต์ทรงรักคริสตจักร” (เอเฟซัส 5:22, 25ก)

“ฝ่ายภรรยาจงยอมฟังสามีของตน ซึ่งเป็นการสมควรในองค์พระผู้เป็นเจ้า ฝ่าย สามีก็จงรักภรรยาของตนและอย่ามีใจขมขื่นต่อนาง” (โคโลสี 3:18-19)

มีแต่ผู้เชื่อที่โตแล้วเท่านั้นที่จะสามารถกระทำตามคำบัญชาเหล่านี้ได้ หากสามีภรรยาสามารถ กระทำได้ก็ถือว่าเป็นพยานหลักฐานประเภท “Corporate Testing”

8. สถาบันสมรสได้ประทานสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมที่สุดในการให้การดูแล การปกป้อง (ทั้งทาง ฝ่ายร่างกายและจิตใจ) และความอบอุ่นแก่บุตร

9. ในการสรุป การมีเพศสัมพันธ์นอกสถาบันสมรสนั้นเป็นการกบฏต่อพระเจ้าและแผนการของ พระองค์ ประเทศชาติไม่อาจรอดจากความเสื่อมทรามซึ่งมาจากการดูหมิ่นสถานสมรสซึ่งพระ เจ้าทรงสถาปนาไว้สำหรับสังคมที่สงบสุข การที่ประเทศกำลังยกย่อง หรือ ละเมิดต่อหลักการ เกี่ยวกับสถาบันสมรสเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าประเทศนั้นกำลังเจริญหรือหายนะ (ตัวอย่างเช่น โสโดม และโกโมราห์ / ประเทศสหรัฐอเมริกาในปัจจุบัน)

### 3. สถาบันครอบครัว (Family)

1. พระเจ้าทรงสถาปนาหลักการและกฎต่างๆไว้สำหรับครอบครัว เช่น พระเจ้าทรงมอบสิทธิอำนาจภายในครอบครัวแก่บิดามารดา และให้บิดามารดารับผิดชอบที่จะปกป้อง เลี้ยงดู ฝึกฝน และติสอนบุตรของตน เพื่อบุตรจะได้พัฒนาความสามารถในการดำเนินชีวิต (develop a capacity for life) หมายถึง รู้จักหน้าที่ รู้จักถูกผิด สามารถตัดสินใจเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความรับผิดชอบ เป็นต้น นอกจากนี้แล้วฝ่ายบิดามารดาต้องสอนลูกให้รักชาติ และรับใช้ชาติด้วยเมื่อเป็นผู้ใหญ่แล้ว เช่น เรื่องการจ่ายภาษี เลือกลง และเกณฑ์ทหาร

2. บิดามารดาต้องรับผิดชอบต่อสิ่งที่สั่งสอนบุตรให้เคารพนับถือและกระทำตามหลักการและกฎต่างๆที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้สำหรับสังคมที่สงบสุข บิดามารดาที่พลาดในหน้าที่นี้กลายเป็นเครื่องมือซึ่งนำหายนะมาถึงครอบครัว สังคม และประเทศชาติของตน

3. แนวคิดเสรีนิยม (liberalism / liberal thinking) จะทำลายสิทธิอำนาจของบิดามารดา เช่น ผ่านการรณรงค์หรือกฎหมายซึ่งห้ามไม่ให้ผู้ปกครองติสอนลูก การให้ลูกเป็นกลาง (เช่น ที่โรงเรียนบางแห่งสนับสนุนนโยบาย child-centered learning) และกฎต่างๆ ที่มอบสิทธิอำนาจแก่คนวัยเยาว์

4. เด็กๆ ต้องเชื่อฟังบิดามารดาทุกประการ และเรียนรู้ที่จะเชื่อฟังต่อผู้ที่มีสิทธิอำนาจในสังคม หากพ่อแม่ไม่ได้สอนลูกให้เคารพและเชื่อฟังพ่อแม่ นั่นหมายความว่าเขากำลังสอนลูกให้กบฏต่อพวกเขา ในอนาคตลูกก็ต้องกบฏต่อผู้ที่มีสิทธิอำนาจเหนือพวกเขาในสังคมด้วย เช่น คุณครู โค้ช เจ้านาย กฎหมาย (รวมถึงการไม่เคารพตำรวจหรือระบบศาล) และพระเจ้า

5. การแสดงความรักต่อบุตรอย่างสูงสุดคือการฝึกฝนบุตรด้วยการสั่งสอนและการติสอน พระคัมภีร์ได้บัญชาให้ผู้เชื่อรักพระเจ้า และบัญชาให้สามีรักภรรยา แต่ไม่มีคำบัญชาให้พ่อแม่ต้องรักลูก มีแต่คำบัญชาให้พ่อแม่สอนลูกในทางของพระเจ้า

“จงฝึกเด็กในทางที่เขาควรจะไป และเมื่อเขาชราแล้ว เขาจะไม่พราวจากทางนั้น” (สุภาษิต 22:6)

6. ส่วนฝ่ายบุตรก็ไม่ได้รับคำสั่งที่จะรักบิดามารดาของตน แต่ที่จะให้เกียรติและเชื่อฟังพวกเขา

“จงให้เกียรติแก่บิดามารดาของเจ้า เพื่ออายุของเจ้าจะได้ยืนนานบนแผ่นดิน ซึ่งพระเยโฮวาห์พระ

เจ้าของเจ้าประทานให้แก่เจ้า” (อพยพ 20:12) (เป็นคำบัญชาเฉพาะอิสราเอล แต่เป็นหลักการซึ่ง

ต้องนำมาใช้ในทุกยุคสมัย)

“ฝ่ายบุตรทั้งหลายจงเชื่อฟังบิดามารดาของตนทุกอย่าง เพราะการนี้เป็นที่ชอบพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า” (โคโลสี 3:20)

7. พ่อแม่คริสตียนยังได้รับคำบัญชาให้ประกาศข่าวประเสริฐและสอนหลักคำสอนพระคัมภีร์ระดับพื้นฐานแก่ลูก และสอนให้ลูกได้เคารพนับถือพระคำของพระเจ้าและศิษยาภิบาล-ผู้สอนพระคัมภีร์ (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:6-9, 7:9)

#### **4. ประเทศชาติ (Nation)**

1. พระเจ้าทรงสถาปนาการเมืองประเทศชาติ เพื่อที่จะปกป้องรักษาอิสราเอลและสิทธิเสรีของมนุษย์ หากทุกคนได้อยู่ภายใต้การปกครองระบบเดียว มนุษยชาติจะทำลายตนเอง ความพยายามของมนุษย์ครั้งแรกที่จะสร้างสหประชาชาติถูกพระเจ้าทรงพิพากษาลงโทษ (เรื่องหอเบเบล ปฐมกาล 11:1-9) หลังจากเหตุการณ์นี้พระเจ้าทรงแบ่งแยกกลุ่มคนตามภาษา เชื้อชาติ และภูมิศาสตร์ ซึ่งให้ออกาสแก่ทุกคนที่แสวงหาพระเจ้า :

“พระองค์ได้ทรงสร้างมนุษย์ทุกชาติสืบสายโลหิตอันเดียวกันให้อยู่ทั่วพื้นพิภพโลก และได้ทรงกำหนดเวลาและเขตแดนให้เขาอยู่ เพื่อเขาจะได้แสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า และหากเขาจะคลำหาก็จะได้พบพระองค์ ด้วยพระองค์มิทรงอยู่ห่างไกลจากเราทุกคนเลย” (กิจการ 17:26-27)

2. การสร้างประเทศอิสราเอล (ในปี 1441 ก่อนคริสตกาล ตรงกับปีที่ชาวฮีบรูอพยพจากอียิปต์) ได้นำเสนอมาตรการของพระเจ้าในการสร้างประเทศชาติที่มั่นคง กฎบัญญัติของโมเสส (the Mosaic Law) สามารถถูกแบ่งเป็นสามชุดดังนี้

i. Codex One – The 10 Commandments (กฎบัญญัติชุดที่หนึ่ง พระบัญญัติ 10 ประการ) เป็นรัฐธรรมนูญสำหรับประเทศอิสราเอลอันมีพระเจ้าทรงเป็นประมุข และเป็นกฎบัญญัติซึ่งได้รับรองอิสราเอลของอิสราเอล ทั้งทางฝ่ายวิญญาณ และทางสังคม (สำหรับรายละเอียดของ



ความหมายแต่ละข้อ และจุดประสงค์ของพระบัญญัติ 10 ประการนั้น ดู The Doctrine of the Mosaic Law)

ii. Codex Two - the spiritual code (กฎบัญญัติชุดที่สอง พระกิตติคุณและชีวิตฝ่ายวิญญาณ) พระบัญญัติ 10 ประการได้รับรองอิสรภาพของพลเมืองในการที่จะฟัง และที่จะตัดสินใจเชื่อในพระกิตติคุณ ซึ่งถูกสื่อผ่านกฎและหลักการฝ่ายวิญญาณแห่งพระบัญญัติของโมเสส (อพยพ 25:1-31:18) คำบัญญัติเหล่านี้ได้นำเสนอพระเยซูคริสต์ในฐานะเป็นพระผู้ช่วยให้รอด ผ่านสื่อต่างๆ (เช่น หีบพันธสัญญา และพลับพลา) พิธีกรรม และการสั่งสอน (ดูหนังสือ Levitical Offerings และ The Doctrine of the Mosaic Law)

iii. Codex Three – the establishment code (กฎบัญญัติชุดที่สาม หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้สำหรับสังคมที่สงบสุข) ยังมีกฎบัญญัติของโมเสสอีกหลายข้อที่เกี่ยวกับหลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ฯ อาทิเช่น ระบบการเมือง อัตราและวิธีการเก็บภาษี การเกณฑ์ทหาร สิทธิส่วนตัว สุขอนามัย และกฎเกี่ยวกับการสมรสและการหย่าร้างกัน เป็นต้น (ดู The Doctrine of the Mosaic Law)

3. ข้อพระคัมภีร์ที่สอนว่าพระเจ้าทรงประสงค์ให้มีประเทศชาติต่างๆ ในโลก : ปฐมกาล 10:5; เฉลยธรรมบัญญัติ 32:8; กิจการ 17:26 แม้ในยุคพันธสัญญาของพระคริสต์ ซึ่งจะมีสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์แบบ มนุษย์จะถูกแบ่งแยกไปตามประเทศต่างๆ (วิวรณ์ 2:26) แต่ละประเทศจะมีกษัตริย์และระบบการคุ้มครองของตน ด้วยว่าพระคริสต์จะทรงเป็นกษัตริย์ของโลก (วิวรณ์ 2:27; 19:16)

4. ประเทศชาติซึ่งกำลังดำเนินตามหลักการและกฎหมายต่างๆ จะมึลักษณะดังนี้

i. พิทักษ์รักษาประชาชน และสิทธิเสรีภาพของประชาชนด้วยกฎหมาย กองตำรวจ และระบบศาลที่ยุติธรรม ด้วยว่าถือมาตรฐานดังนี้ คือ

- จำเลยถูกถือว่าเป็นผู้บริสุทธิ์จนกว่ามีหลักฐานที่พิสูจน์ว่าผิด (innocent until proved guilty)
- ศาลยอมรับคำพยานที่ถูกต้องสมควรเท่านั้น ไม่ยอมรับในการบอกเล่า
- มีการห้ามฟ้องซ้ำในคดีอาญาในความผิดเดียวกัน (no double jeopardy)

ii. สิทธิของประชาชนควรถึงเรื่องสิทธิอำนาจและความรับผิดชอบ (หน้าที่) ของแต่ละคน ทุกคนมีความรับผิดชอบที่จะกระทำตามหลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ฯ หากมีบุคคลใดละเมิดต่อกฎหมาย นั่นก็คือ อาชญากรรม ซึ่งผู้กระทำผิดจะต้องถูกพิพากษาลงโทษตามการตัดสินของศาล อาชญากรรมได้ละเมิดสิทธิเสรีของผู้คน ผู้กระทำผิดจึงควรถูกลงโทษด้วยการเสียสิทธิเสรี

iii. ประเทศที่มั่นคงจะมีภาษากลางซึ่งทุกคนใช้คล่อง และมีวัฒนธรรมสามัญ (a common culture) ซึ่งได้สะท้อนศีลธรรม คุณธรรม ความเป็นหนึ่ง และการรักชาติ ลักษณะเหล่านี้ก็จะปรากฏให้เห็นผ่านวรรณคดี ศิลปะ ดนตรี และละคร / ภาพยนตร์ ซึ่งได้สื่อแนวคิดและทัศนคติของคนของประเทศนั้นๆ

iv. ควรจะมีระบบรัฐบาลซึ่งสุจริต โดยผู้ที่มีอำนาจใช้สิทธิอำนาจในการปกครองในทางที่ถูกต้อง เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนโดยส่วนรวม ภายใต้รัฐบาลจะต้องมีระบบบริหารบ้านเมือง (เช่น ระบบราชการ กระทรวงและกรมต่างๆ อบจ. อบต. เป็นต้น) ซึ่งดูแลเรื่องการเก็บภาษี กองตำรวจ ระบบศาล กองทัพบกทหาร

v. พระคัมภีร์ไม่สนับสนุนการให้การศึกษาริ การพยาบาลฟรี และอื่นๆ บริการเหล่านี้ไม่ใช่ความรับผิดชอบของรัฐบาล และบริการเหล่านี้มักจะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเมื่อถูกบริหารโดยภาคเอกชน

5. ระบบรัฐบาลแบบไหนจะดีที่สุด? พระคัมภีร์ให้เห็นว่าอิสราเอลได้เจริญมากที่สุดภายใต้กษัตริย์ดาวิด (กิจการ 13:36) และจะมีอีกครั้งหนึ่งในยุคพันธกิจของพระคริสต์ ซึ่งจะมีพระเยซู “ครอบครองประชาชาติทั้งปวงด้วยคทาเหล็ก” (โรม 15:12; วิวรรณ์ 5:12) การครอบครองดังนี้คล้ายเผด็จการ ซึ่งเป็นระบบที่ดีที่สุดหาก “ผู้เผด็จการ” นั้นมีคุณธรรมและสติปัญญาในการเป็นผู้นำประเทศ และในการมอบและรักษาอิสราภาพของประชาชนผ่านหลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ ส่วนระบบประชาธิปไตย ซึ่งคนมักจะมองผิดว่ามีความหมายตรงกับอิสราภาพ การที่ชนชาติอิสราเอลได้รวมเสียงกันแล้วเรียกร้องกษัตริย์แทนพระเจ้ากระทำให้พวกเขาเสียความเป็นเสรี (1 ซามูเอล 8:5-22) กรุงเอเธนส์เคยต้องพินาศเพราะ “ประชาธิปไตยล้วน” และโลกปัจจุบันมีตัวอย่างมากมายที่แสดงให้เห็นว่าระบบประชาธิปไตยไม่ได้เกิดผลดีหากผู้ใช้สิทธิในการเลือกตั้งนั้นขาดคุณธรรมและความจริง แน่نون สังคมที่เสื่อมจะต้องเลือกนักการเมืองและพรรคการเมืองที่จะตอบสนองต่อความต้องการของคนที่เสื่อมเหล่านั้น ซึ่งพระเจ้าเองทรงอนุญาตเพราะเห็นว่าสมควรในการทดสอบ และการพิพากษาลงโทษประชาชน (โรม 13:1; ยอห์น 19:11)

### **C. หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ เป็นรากฐานของเสรีภาพ**

1. เสรีภาพเป็นปัจจัยสำคัญในการประกาศพระกิตติคุณแห่งพระเยซูคริสต์
2. เสรีภาพในการนับถือศาสนาเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับผู้เชื่อในพระคริสต์ ด้วยว่าสิ่งนี้จะอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนหลักคำสอนพระคัมภีร์

3. เราไม่อาจมีเสรีภาพหากขาดความเป็นส่วนตัวและระบบสิทธิอำนาจ ซึ่งรับรองด้วยหลักการ และกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้

4. หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ ได้ประทานเสรีภาพและความเป็นส่วนตัวแก่พลเมืองที่ไม่ได้ละเมิดกฎหมายอาญา ผู้ที่กระทำผิดต่อกฎหมายได้แสดงว่าเขาไม่มีความรับผิดชอบ ไม่เคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น และไม่เห็นคุณค่าของเสรีภาพ คนนั้นจึงสมควรเสียสิทธิที่จะอยู่อย่างเสรี จึงต้องถูกจำคุก หรือ (ในกรณีฆาตกรรมหรืออาชญากรรมขั้นรุนแรง) ถูกประหารชีวิต

5. เสรีภาพภายในประเทศถูกพิทักษ์รักษาด้วยกฎหมาย ตำรวจ และศาลสถิตยุติธรรม เสรีภาพจะถูกพิทักษ์รักษาจากศัตรูภายนอกประเทศทางกองทัพทหารที่เตรียมพร้อม ตำรวจชายแดน และการตรวจคนเข้าเมือง เป็นต้น

6. ไม่ว่ารัฐบาลตั้งเป็นรูปแบบใดก็ตาม มีความรับผิดชอบที่จะปกป้องสิทธิเสรีภาพและสิทธิอื่นๆ ของประชาชน อย่างไรก็ตาม รัฐบาลไม่มีสิทธิ์เข้าแทรกแซงในชีวิตส่วนตัวของประชาชน โดยใช้อำนาจในทางที่ผิด

7. เศรษฐกิจต้องมีฐานบนวิสาหกิจเสรี การค้าเสรี และระบบทุนนิยม

i. ต่อไปเป็นบทความจากหนังสือ *พระธรรมยากอบ การวิเคราะห์และอธิบาย* โดย แมคซ์ ไคลน์ (หน้าที่ 107) : “โปรดจงจำไว้ว่าความมั่งคั่งไม่ผิด แท้จริงแล้วคนมั่งมีเป็นกลุ่มคนหนึ่งที่สำคัญมากในสังคม เพราะเป็นคน (ทั้งผู้เชื่อและผู้ที่ไม่เชื่อ) ที่มีเงินทองที่สร้างงานให้คนอื่น งานนี้คือรายได้ที่ทำให้คนทำงานสามารถเลี้ยงครอบครัวและซื้อสิ่งที่อำนวยความสะดวกสบายประเทศชาติและประชาชนจึงเจริญขึ้นผ่านบริษัททั้งขนาดเล็กของครอบครัว จนถึงบริษัทมหาชนยักษ์ใหญ่ ความเจริญที่แท้จริงของเศรษฐกิจเริ่มต้นเมื่อประเทศสามารถพัฒนาบริษัทขนาดยักษ์ เพราะบริษัทขนาดนี้สามารถแข่งในตลาดโลก และจะต้องสนับสนุนและใช้บริการของบริษัทขนาดเล็กและกลางในท้องถิ่นด้วย พระเจ้าทรงสถาปนาเศรษฐกิจดำเนินการแบบนี้ ความมั่งคั่งไม่ใช่สิ่งที่ชั่ว คนที่มีจิตใจที่เปื่อยเน่าต่างหากที่เป็นสิ่งชั่ว “การรักเงินนั้นเป็นรากเหง้าแห่งความชั่วในทุกรูปแบบ” (1 ทิโมธี 6:10 แปลตรงตามตัวอักษร) แต่เงินและความมั่งมีไม่ใช่สิ่งชั่ว

หลายครั้งนักการเมืองจะตั้งระบบสวัสดิการ หรือเก็บภาษีอัตราสูงจากบริษัทใหญ่ เพื่อที่จะเอาใจประชาชนส่วนใหญ่และเพื่อได้รับการยกย่องและคะแนนเสียงจากพวกเขา ยังมีนักการเมืองที่จงใจทำลายบริษัทใหญ่ผ่านการเก็บภาษีและข้อบังคับปลีกย่อย เพราะเขาอิจฉาคนรวยและนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จ ถึงจะมีแรงจูงใจอย่างไร แต่เงินภาษีที่เขาเก็บแล้วนั้น

จะถูกเรียกว่า “เงินของรัฐบาล” เหมือนกับว่าเป็นเงินส่วนตัวของนักการเมือง เมื่อรัฐบาลก้าว  
ก้าวในการทำงานเหล่านี้ เงินเก็บมักจะถูกใช้อย่างฟุ่มเฟือย หรือไม่เจ้าหน้าที่ก็โกงเงินกันไป พระ  
เจ้าไม่ทรงสถาปนารัฐบาลไว้เพื่อทำสิ่งเหล่านี้ แต่ให้รัฐบาลช่วยดูแลคนที่ต้องการอย่างแท้จริง  
เช่น เด็กกำพร้า แม่ม่ายและคนพิการที่ไม่สามารถช่วยตนเองได้ เป็นต้น เมื่อรัฐบาลได้ให้  
เสรีภาพแก่ประชาชนแล้ว และบริษัทได้รับโอกาสที่จะเจริญโดยไม่ต้องแบกภาระหนักจากภาษี  
สูงหรือกฎหมายที่มัดมือไม่ให้ทำธุรกิจอย่างเสรี ก็จะมีเงินพอที่ทุกคนจะอยู่ดีกินดีได้ ”

ii. คนงาน (และสหภาพแรงงาน) ไม่มีสิทธิที่จะบงการนโยบายของเจ้านาย ด้วยว่าการที่เขาได้  
เลือกสมัครงานนั้นเป็นการบอกว่าเขาได้ยอมรับกับนโยบาย ค่าจ้าง เวลาทำงาน และเงื่อนไข  
อื่นๆ ที่เจ้านายตั้งให้ (พระเยซูสอนหลักการนี้ในทางอ้อมผ่านคำอุปมาเจ้านายกับคนงาน มั  
ทธิว 20:1-15; เปรียบกับลูกา 3:14) หากคนงานไม่พอใจเขามีสิทธิที่จะลาออกตามเงื่อนไขที่ตกลง  
กันตอนเข้ามาทำงาน

iii. เจ้านายที่ฉลาดจะดูแลลูกจ้างของตนอย่างดี ซึ่งจะทำให้ลูกจ้างตอบสนองด้วยความ  
จงรักภักดีและความตั้งใจที่จะทำให้เจ้านายพอใจ

iv. การแยกอำนาจระหว่างภาคเอกชนและภาครัฐเป็นสิ่งที่สำคัญมาก รัฐบาลไม่มีสิทธิใช้อำนาจ  
ในการบงการภาคเอกชน เช่น ในการบังคับการผลิต (ทั้งปริมาณและคุณภาพ เพราะผู้บริโภค  
ควรใช้วิจารณญาณและรับผิดชอบในการตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการ) การบริหาร การซื้อขาย  
 เป็นต้น ในทำนองเดียวกัน ภาคเอกชนไม่มีสิทธิที่จะใช้เงินหรืออำนาจเพื่อแสวงผลประโยชน์  
ส่วนตัว

8. ประเทศชาติต้องมีกฎหมายซึ่งต่อต้านอาชญากรรม กฎหมายนั้นมีไว้เพื่อปกป้องเสรีภาพ  
สิทธิส่วนตัว ชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน กฎหมายต้องไม่ล้ำขอบเขตโดยพยายาม  
แก้ปัญหาสังคม เพราะปัญหาสังคมเกิดจากปัญหาในชีวิตส่วนตัว ปัญหาในชีวิตสมรส และ  
ปัญหาครอบครัว ซึ่งแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้อง (โดยเฉพาะฝ่ายที่ได้รับมอบอำนาจ) ต้อง  
รับผิดชอบที่จะแก้ปัญหาเอง (โฮเซยา 8:7ก; โคลโลสี 3:25 ดู หนังสือ *การทนทุกข์ของคริสต  
เตียน* หน้า 23-29 และ *The Doctrine of the Law of Volitional Responsibility*)

9. การมีอิสรภาพโดยปราศจากสิทธิอำนาจกลายเป็นอนาธิปไตย และ สิทธิอำนาจที่ปราศจาก  
อิสรภาพก็เป็นการกดขี่ (“Freedom without authority is anarchy; authority without freedom  
is tyranny”)

10. มนุษย์ ไม่จำเป็นต้องมีเสรีภาพทางสังคมหรือร่างกาย (physical freedom) ถึงจะมีเสรีภาพทางฝ่ายวิญญาณ (spiritual freedom) ได้ (1 โครินธ์ 7:21-22; 12:13; 2 โครินธ์ 3:17; กาลาเทีย 5:1)

#### D. หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ และการประกาศพระกิตติคุณ

1. หลักการและกฎหมายต่างๆ มีไว้เพื่อให้เสรีภาพแก่มนุษย์ในการประกาศพระกิตติคุณและการชุมนุมกันเพื่อที่จะเรียนหลักคำสอนพระคัมภีร์ นมัสการพระเจ้าผ่านพิธีมหาสนิท และการร้องเพลงถวายพระเจ้า ในช่วงเวลาที่มีแต่ negative volition ต่อพระเจ้าและแผนการของพระองค์ หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ จะช่วยปกป้องประเทศชาติจากความชั่วร้ายและการหายนะ เช่น การมั่วในเรื่องเพศ อาชญากรรม และประเทศเพื่อนบ้าน รุกรานประเทศ

2. ทุกคนต้องมีเสรีภาพในการที่จะยอมรับ หรือปฏิเสธพระคริสต์ โดยไม่ถูกกดดันจากใคร (โยชูวา 24:15) มนุษย์ทุกคนควรมีเสรีภาพในการฟัง และการเลือกเชื่อในพระกิตติคุณโดยไม่ต้องรู้สึกเกรงใจ ถูกขู่ขี้ขี้ หรือถูกลงโทษหากเลือกที่จะปฏิเสธ ความสัมพันธ์ที่แต่ละบุคคลจะมี (หรือไม่มี) กับพระเจ้าเป็นเรื่องส่วนตัว และเป็นสิ่งที่ทุกคนจะต้องรับผิดชอบและรับผลเอง

3. หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ สำหรับยุคคริสตจักรได้แยกอำนาจระหว่างภาครัฐและคริสตจักร (separation of state and Church) ภายในประเทศแกนนำของพระเจ้า

i. รัฐบาลไม่ควรรับเอาศาสนาใดเป็นศาสนาทางการของรัฐ ในทำนองเดียวกัน องค์กรศาสนาควรได้รับ

การละเว้นภาษี และไม่ควรถูกสนับสนุนจากเงินกลาง

ii. มีกรณียกเว้นเพียงสองครั้งในประวัติศาสตร์ คือในยุคสมัยของอิสราเอล และ ยุคพันธปีของพระคริสต์

ซึ่งประเทศอิสราเอลอยู่ภายใต้พระเจ้าผู้ทรงเป็นประมุข (เฉลยธรรมบัญญัติ 26:18; 1 ซามูเอล 8:6-7;

มาลาคี 3:8-10)

#### E. หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ และผู้เชื่อในพระคริสต์

1. ผู้เชื่อจะดำเนินชีวิตคริสเตียนภายใต้สองเกณฑ์ คือ หลักการและกฎหมายต่างๆที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ ซึ่งเป็นการที่ผู้เชื่อได้รับผิดชอบต่อรัฐและสังคมในฐานะเป็นพลเมืองของชาติ และ **หลักแห่งเกียรติยศภายในพระราชวงศ์ของพระเจ้า** (the Royal Family Honor Code) ซึ่งเป็นการที่ผู้เชื่อได้รับผิดชอบต่อพระเจ้าผ่านชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างผู้เชื่อและความรับผิดชอบที่เขามีต่อภาครัฐอยู่ที่ โรม 13:1-7 ผู้เชื่อที่กระทำตามพระบัญชาเกี่ยวกับหน้าที่ของผู้เชื่อกำลังทำสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับประเทศของตน เช่น จ่ายภาษี (มัทธิว 22:21ข) ปฏิบัติตามกฎหมาย (ทิตัส 3:1; 1 เปโตร 2:13-14) และ อธิษฐานเพื่อผู้นำของประเทศ (1 ทิโมธี 2:1-2)

3. ถึงแม้ว่ารัฐบาลที่ปกครองประเทศอยู่อาจไม่ยุติธรรมและชั่วร้าย แต่ผู้เชื่อไม่มีสิทธิ์ที่จะร้องทุกข์ บ่น ประท้วง หรือมีส่วนในการปฏิวัติทางการเมืองแต่อย่างใด เพราะการเหล่านี้เป็นการแสดงว่าคุณไม่เห็นด้วยกับการทรงตัดสินพระทัยและพระประสงค์ของพระเจ้า

“ทุกคนจงยอมอยู่ใต้บังคับของผู้ที่มีอำนาจ เพราะว่าไม่มีอำนาจใดเลยที่มีได้มาจากพระเจ้า และผู้ที่ทรงอำนาจนั้นพระเจ้าทรงแต่งตั้งขึ้น เหตุฉะนั้นผู้ใดก็ตามที่ขัดขืนอำนาจนั้นก็ขัดขืนผู้ซึ่งพระเจ้าทรงแต่งตั้งขึ้น และผู้ที่ขัดขืนนั้นจะนำพระอาญามาสู่ตนเอง” (โรม 13:1-2)

“ปีลาตจึงทูลพระองค์ว่า "ท่านจะไม่พูดกับเราหรือ ท่านไม่รู้หรือว่าเรามีอำนาจที่จะตรึงท่านที่กางเขน และมีอำนาจที่จะปล่อยท่านได้" พระเยซูตรัสตอบว่า "ท่านจะมีอำนาจเหนือเราไม่ได้ นอกจากจะประทานจากเบื้องบนให้แก่ท่าน" (ยอห์น 19:10-11ก)

4. ยังมีอีกหลายอย่างซึ่งมนุษย์ชอบกระทำ “เพื่อมนุษยชาติ” นี่คือการกระทำดีของมนุษย์ เป็นแนวคิดที่ซาตานสนับสนุนภายใต้ระบบโลกของมัน (the cosmic system)(1 โครินธ์ 3:19) ผู้เชื่อที่เข้าส่วนในการรณรงค์สังคม บ้านเมือง หรือสิ่งแวดล้อม (เช่น ภาวะโลกร้อน) โดยคิดว่าจะทำให้สังคมดีขึ้น กำลังถูกหลอกด้วยโฆษณาชวนเชื่อของซาตานและหันเหไปจากแผนการของพระเจ้า การกระทำดีเช่นนี้ได้แต่ช่วยให้โลกของซาตานดูดีขึ้น (“whitewashing the devil’s world”) สิ่งเดียวที่ช่วยมนุษย์ได้คือความจริงจากพระคำของพระเจ้า ซึ่งแบ่งเป็นสามประเภทดังนี้

- i. หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ สำหรับสังคมที่สงบสุข (สำหรับผู้เชื่อและผู้ที่ไม่เชื่อ)
- ii. พระกิตติคุณแห่งพระเยซูคริสต์ (สำหรับผู้ที่ไม่เชื่อ)
- iii. หลักคำสอนพระคัมภีร์ (สำหรับผู้เชื่อเท่านั้น)

5. โดยสรุปแล้ว ผู้เชื่อจะต้องเชื่อฟังกฎของผู้ปกครองทุกอย่าง ยกเว้นสิ่งใดที่จะขัดกับพระคำของพระเจ้า พระเจ้าจะไม่อนุญาตให้ผู้เชื่ออยู่ในเหตุการณ์ที่จะต้องกระทำผิดต่อพระบัญชาและแผนการของพระเจ้าโดยไม่มีทางออก (โยชูวา 2:1-5; ดาเนียล 1:8-16; 3:1-30; โครินธ์ 10:13) การประยุกต์หลักการนี้รับรองว่าผู้เชื่อจะอยู่ในทางของพระเจ้าและหลีกเลี่ยงความทุกข์ในยามที่พระเจ้ากำลังพิพากษาลงโทษประเทศชาติ

#### **F. หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ และการตีสอนประเทศ**

1. ประเทศที่ละเลยต่อหลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ จะต้องทนทุกข์กับความโศกเศร้าที่ตนเป็นคนก่อ (self-induced misery) และการพิพากษาลงโทษจากพระเจ้า หากเป็นประเทศแกนนำของพระเจ้า (client nation) ก็จะถูกการตีสอนผ่าน 5 รอบ (the five cycles of discipline เลวีนิติ 26:14-38) (ดูหนังสือ *การทนทุกข์ของคริสเตียน* หน้า 62-70, 163-4)

2. การที่รัฐบาลจะออกนโยบายที่ไร้สาระหรือชั่วร้ายเป็นบ่อยครั้งเป็นการบ่งบอกว่าการทรงพิพากษาลงโทษจะใกล้เข้ามาแล้ว การทรงพิพากษาลงโทษประเทศ (national discipline หรือ national judgment) อาจมาในหลายรูปแบบ เช่น ภัยพิบัติธรรมชาติ โรคระบาด เศรษฐกิจตกต่ำ สงครามภายในหรือจากภายนอกประเทศ เป็นต้น

3. หากมีกลุ่มผู้เชื่อที่โตแล้วมากพอ พระเจ้าจะทรงรักษาประเทศนั้นไว้ (2 พงศาวดาร 7:14; ยากอบ 5:16ข-18 มีตัวอย่าง อพยพ 32:9-14) หากกลุ่มคนนั้นไม่ใหญ่พอ พระเจ้าจะทรงพิพากษาลงโทษประเทศนั้น แต่ผู้เชื่อที่โตแล้วหรือกำลังโตฝ่ายวิญญาณอยู่จะรอดจากหายนะ พระเจ้าสามารถอวยพรผู้เชื่อในยามวิกฤติ ขณะที่คนอื่นจะต้องทุกข์ทรมานหรือเสียชีวิต (อิสยาห์ 28:5-6)

4. ศาสนาเป็นศัตรูที่ร้ายกาจที่สุดของประเทศ เพราะศาสนาได้ผลิตความชั่วร้ายในนามของความดี

#### **G. หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ และสิทธิอำนาจ**

1. ความไม่เข้าใจเรื่องสิทธิอำนาจได้นำปัญหามากมายมาสู่ชีวิตส่วนตัวและสังคม สิทธิอำนาจนั้น คือสิทธิซึ่งพระเจ้าทรงมอบหมายให้แก่บางคน โดยให้มีอำนาจตัดสินและความรับผิดชอบเหนือกว่าผู้อื่น

2. ระบบสิทธิอำนาจเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้สังคมจะสามารถดำเนินภายใต้หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ฯ ถึงแม้เราอาจไม่เคารพนับถือผู้ที่มีสิทธิอำนาจเหนือเรา (เช่น เพราะความไม่ยุติธรรม ความโง่เขลา หรืออาจเป็นแค่เพียงบุคคลลักษณะที่เราไม่ชอบ) แต่เราต้องเคารพนับถือตำแหน่งของเขา

3. มีระบบสิทธิอำนาจสำหรับทั้งผู้เชื่อและผู้ที่ไม่เชื่อ และสำหรับผู้เชื่อเท่านั้น

- i. ผู้เชื่อและผู้ที่ไม่เชื่อ : สามีสหสิทธิอำนาจเหนือภรรยา บิดามารดามีสิทธิอำนาจเหนือบุตร คุณครูมีสิทธิอำนาจเหนือนักเรียน (ภายในห้องเรียนเท่านั้น) โค้ชมีสิทธิอำนาจเหนือนักกีฬา (ในเวลาฝึกซ้อมและลงสนาม) ผู้อำนวยการและผู้จัดการมีสิทธิอำนาจเหนือพนักงาน (ที่ทำงาน) ยศตำแหน่งสูงมีสิทธิอำนาจเหนือยศตำแหน่งต่ำ (ในการทหาร) และกฎหมาย ตำรวจ และศาลมีสิทธิอำนาจเหนือประชาชน (ในเรื่องการรักษาความสงบสันติและความมั่นคงในสังคม)
- ii. ผู้เชื่อเท่านั้น : ศิษยาภิบาล-ผู้สอนพระคัมภีร์มีสิทธิอำนาจเหนือสมาชิกในคริสตจักรท้องถิ่น (ในเวลาประชุมเท่านั้น)
- iii. พระเจ้าทรงมีสิทธิอำนาจเหนือทั้งผู้เชื่อและผู้ที่ไม่เชื่อ

4. นอกจากหลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ฯ พระเจ้ายังทรงแต่งตั้ง **กฎธรรมชาติ** (the Laws of Nature) กระทำให้สิ่งทั้งปวงในธรรมชาติได้ดำรงภายใต้สิทธิอำนาจของพระเจ้า (มัทธิว 8:27) และยังมี **กฎการปะทะสำหรับสงครามระหว่างพระเจ้าและซาตาน** (Rules of Engagement for the Angelic Conflict) ซึ่งกระทำให้ซาตานและปีศาจของมันอยู่ภายใต้สิทธิอำนาจของพระเจ้า (เช่น มัทธิว 8:28-32; 2 เปโตร 2:4)

5. ในองค์กรทูตสวรรค์ต่างๆ ก็มีระบบสิทธิอำนาจ (ทั้งฝ่ายพระเจ้าและซาตาน) และมียศและตำแหน่งต่างๆ อย่างไรก็ตาม ทูตสวรรค์ไม่มีสิทธิอำนาจเหนือมนุษย์ (โคโลสี 2:18; วิวรณ์ 19:10)

6. การมีระบบสิทธิอำนาจก่อให้เกิดความมั่นคงในทุกสถาบัน องค์กร และทุกภาคของสังคม อาทิเช่น สิทธิอำนาจในภาคธุรกิจนำไปยังเศรษฐกิจที่แข็งแรง ฝ่ายบริหารและผู้ลงทุนมีสิทธิอำนาจในการตัดสินใจ ไม่ใช่กลุ่มแรงงาน หรือองค์กรของรัฐบาล (มัทธิว 20:1-15; เอเฟซัส 6:5)

## H. หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ฯ และการทหาร



1. เสรีภาพผ่านชัยชนะทางด้านทหารมีฐานบนสิทธิอำนาจภายในกองทัพทหาร (เนหะมีห์ บทที่ 4)
  2. การล้มเหลวในสนามรบได้บ่งชี้ว่ากองทัพนั้นได้ขาดการฝึกฝน วินัย อุปกรณ์ที่ดีและเหมาะสม และความเคารพนับถือแก่ผู้ที่มีสิทธิอำนาจ ทหารที่ดีได้รับแรงจูงใจที่จะสู้รบเพื่อประเทศชาติ (และเพื่อคนที่เขารัก) จากพระคำของพระเจ้า ทหารที่ดีที่สุดคือผู้เชื่อที่โตฝ่ายวิญญาณ และได้รับการฝึกหัดทางด้านทหารอย่างสมบูรณ์แบบ (ทั้งอับราฮัม โมเสส และดาวิด เป็นตัวอย่างที่รับรองหลักการนี้)
  3. การล้มเหลวของทหารในสนามรบทำให้ประชาชนต้องเสียเสรีภาพไป เพราะฉะนั้น เสรีภาพเกี่ยวข้องกับระบบสิทธิอำนาจ
  4. องค์การทหารเป็นเครื่องวัดคุณภาพและคุณลักษณะของประเทศ
  6. การหลีกเลี่ยงการเกณฑ์ทหาร หรือการหนีทัพเป็นบาป (กัณฑ์การวิบัติ 32:6, 7, 14, 20-23) ผู้ชายที่ขี้ขลาดควรรับการลงโทษจากการสู้รบ เพราะอาจกลายเป็นต้นเหตุทำให้แพ้ (เฉลยธรรมบัญญัติ 20:8)
  7. การเกณฑ์ทหารเป็นสิ่งจำเป็นในการรักษาความเป็นเอกราชของประเทศ (กัณฑ์การวิบัติ 1:2-3, 31:3-5; เฉลยธรรมบัญญัติ 24:5; ผู้วินิจฉัย 3:1-2; 2 ซามูเอล 22:35; สดุดี 144:1)
  8. ประเทศชาติจะมีสันติภาพและความสงบสุขผ่านกองทัพทหารที่เตรียมพร้อม ไม่ใช่ผ่านการเจรจาของนักการเมือง (โยชูวา 11:23; สดุดี 46:7-9) นักการเมืองมักจะเป็นคนที่ถูกแยกออกจากความเป็นจริง และชอบกล่าวว่า “ ‘สันติภาพ สันติภาพ’ เมื่อไม่มีสันติภาพเลย” (เยเรมีย์ 6:13-14, 8:11)
- (ดูหนังสือ *เสรีภาพผ่านชัยชนะ* โดย ศจ. อาร์ บี. ธิม, จูเนียร์)

## 1. ความสัมพันธ์ระหว่างหลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ และ ศีลธรรม

1. ศีลธรรม (ซึ่งรับการชี้แจงผ่านหลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้) เป็นสิ่งที่ช่วยปกป้องสถาบันต่างๆ จากการโจมตีจากบาปและระบบโลกของซาตาน ด้วยวิธีนี้พระเจ้าจึงทรงบัญชาให้ทั้งผู้ที่เชื่อ และผู้ที่ไม่เชื่อมีศีลธรรม
2. มีผู้ที่ไม่เชื่อหลายคนที่มีศีลธรรมสูง และมีผู้เชื่อหลายคนที่ไม่มีความดีเลย
3. ศีลธรรมไม่ใช่ชีวิตคริสเตียน ศีลธรรม คือการที่มนุษย์ได้ปฏิบัติชีวิตภายใต้หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ แต่ชีวิตคริสเตียนคือการประยุกต์หลักคำสอนพระ

คัมภีร์อย่างต่อเนืองภายใต้การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งผู้ที่ไม่เชื่อไม่สามารถทำได้

4. ไม่ใช่เพียงผู้เชื่อเท่านั้นที่สามารถพัฒนาศีลธรรมและจริยธรรม จงจำไว้ว่า กิจกรรมใดๆที่ผู้ที่ไม่เชื่อสามารถทำได้ไม่เกี่ยวกับชีวิตฝ่ายวิญญาณ เช่น ใครๆก็สามารถร้องเพลงพระเจ้าได้ แต่มีเพียงผู้เชื่อที่ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และมีแรงจูงใจที่ถูกต้องเท่านั้น ซึ่งสามารถถวายเกียรติแด่พระเจ้าผ่านการร้องเพลง หรือ ผู้ที่ไม่เชื่อที่ติดเหล้าสามารถเลิกได้ด้วยวิธีของโลก เช่น ปรัชญาหรือวิทยาศาสตร์ แต่การที่ผู้เชื่อสามารถเลิกเหล้าเพราะการประยุกต์พระคำของพระเจ้าเป็นการถวายเกียรติแด่พระองค์

5. ชีวิตคริสเตียนไม่ใช่การมีศีลธรรม ชีวิตคริสเตียนคือการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าผ่านพระเยซูคริสต์ อย่างไรก็ตาม พระเจ้าได้ทรงบัญชาให้ผู้เชื่อมีศีลธรรม และปฏิบัติหน้าที่ในการเป็นพลเมืองของสังคมของตน เพราะฉะนั้น จะไม่มีผู้เชื่อที่โตฝ่ายวิญญาณที่ไร้ศีลธรรม

6. การมีศีลธรรมในสังคมได้ปกป้องเสรีภาพของแต่ละคนในสังคม แต่ไม่ได้นำไปสู่ความรอด (กาลาเทีย 2:16; ทิทัส 3:5; โรม 3:20)

## J. ความรับผิดชอบของคริสเตียนต่อสถาบัน

1. มัทธิว 22:21 “ ของของซีซาร์จงถวายแก่ซีซาร์ และของของพระเจ้าจงถวายแด่พระเจ้า” ในข้อนี้พระเจ้าเป็นเจ้าของทรงจำแนกความรับผิดชอบของผู้เชื่อในฐานะพลเมือง และในฐานะเป็นผู้เชื่อ

2. ผู้เชื่อต้องดำเนินชีวิตภายใต้มาตรการสองแบบ คือ หลักการและกฎหมายต่างๆ ที่พระเจ้าทรงสถาปนาไว้ (เป็นการรับผิดชอบต่อหน้าที่ในฐานะพลเมือง) และ **หลักแห่งเกียรติยศภายในพระราชวังของพระเจ้า** (เป็นการรับผิดชอบต่อหน้าที่ในฐานะเป็นผู้เชื่อ)

3. ข้อพระคัมภีร์ :

“ เหตุฉะนั้นก่อนสิ่งอื่นใด ข้าพเจ้าขอเตือนสติท่านทั้งหลายให้วิงวอนอธิษฐานทูลขอ และขอบพระคุณเพื่อคนทั้งปวง เพื่อกษัตริย์ทั้งหลายและคนทั้งปวงที่มีตำแหน่งสูง เพื่อเราจะได้ดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายและสงบสุข ในทางที่เป็นอย่างพระเจ้า [เลี้ยงชีวิตฝ่ายวิญญาณ] และอย่างซื่อสัตย์ [อย่างมีคุณธรรม] ” (1 ทิโมธี 2:1-2)

“ ท่านทั้งหลายจงยอมฟังการบังคับบัญชาที่มนุษย์ตั้งไว้ทุกอย่าง เพราะเห็นแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ว่าผู้นั้นเป็นกษัตริย์ผู้มีอำนาจยิ่ง จะเป็นเจ้าเมืองผู้ที่ได้รับคำสั่งจากกษัตริย์นั้น ให้ลงโทษผู้กระทำชั่ว และยกย่องคนที่ประพฤติดี ” (1 เปโตร 2:13-14)

“ ทุกคนจงยอมอยู่ใต้บังคับของผู้ที่มีอำนาจ เพราะว่าไม่มีอำนาจใดเลยที่มีได้มาจากพระเจ้า และผู้ที่ทรงอำนาจนั้นพระเจ้าทรงแต่งตั้งขึ้น เหตุฉะนั้นผู้ใดก็ตามที่ขัดขืนอำนาจนั้นก็ขัดขืนผู้ซึ่งพระเจ้าทรงแต่งตั้งขึ้น และผู้ที่ขัดขืนนั้นจะนำพระอาชญามาสู่ตนเอง เพราะว่าผู้ครอบครองนั้นไม่หนักล้นเลยสำหรับคนที่ทำความดี แต่ว่าเป็นที่หนักล้นสำหรับคนที่ทำความชั่ว ท่านไม่อยากจะกลัวผู้มีอำนาจหรือ ถ้าเช่นนั้นก็จงประพฤติแต่ความดี แล้วท่านจะได้รับการสรรเสริญจากผู้มีอำนาจนั้น ” (โรม 13:1-3)